

misses waenlastega. Sūggise aeg tulli
jo fätte, raske olli keik sedda tööd, mis
ni sure waewaga ja werre årrawallamis-
sega tehtud olli, jelle polele jäatta, aga
wågga raske ka ja innimeste arwates
koggone woinmatta, liïna ülle woinust
sada. Sest meilt ei olnud seál ennam kui
üksstiitkùmmend tuhhat meest, ja ehk kùl
keik wahwad mehhed ollid, ja ei kartnud
surma eggia waewa, waid ehk nende him-
mo põles kui loukoerad föddida ja surra;
ommetegi ei olnud neil tibo, ülle krawi,
walli ja mürti lendada. Omneti peti
Miheli kui kueteistkùmnemal páwal fin-
del nou våggise liïna wallide wasto joos-
ta ehk tormi atada, ja sedda wiisi liïna
årrawoita. Keik olli jo walmis tehtud
ja targaste årra modldud ja seátud mis
nisugguse pallawa ja kartliko asia jures
tarvis olli. Sellepärrast olli Ma al,
kus need salaja krawid ollid, liïna ülle-
ma

ma walli ja krawi Eohhal üks suur au-
trehtri wiil tehtud ja liggi nelli sadda nae-
la püssirohto siïna sisse pandud. Ni pea
kui tulloke piddi senna jute sama ja Ma
sure pragginaga lõhki alama, siis se pid-
di keikidele tåhheks ollema et iggamees
piddi peale hakkama, omma platsh pedle
minnema, ja linna müride wasto ülles-
kargama. Keik se våaggi olli kolmes os-
saks jaetud, et kolmes kohhas piddi tor-
mi aetama. Kello kùmne aial hakkati
sedda kartlikko asia este wðtma, tulloke
pandi selle püssi rohtoga tåldetud auto;
hirmisa räksumisse ja sure mürristamisse-
ga fisti sest tulle våest Ma seál ümber-
kaudo lõhki, ja keikide süddamed wabbi-
sesid nenda kui Ma nende jalge al, sest se
ollti neil föddiatel tåhheks et nenimad keik
puhhas seálsammas paikas emb kummash
piddid surrema ehk linna årrawoita.
Ja se olli ka keikide nou. Nüüd olli se